दग्नौ प्राश्यत्। तदस्मै नाच्छदयत्। तद्द्वितीयं प्राश्यत्। तदस्मै नैवच्छिदयत्। तत्तृतीयं प्राश्यत् ॥ ६ ॥ तदस्मै नैवाच्छदयत्। तदात्मन्नेव हृदय्येग्नौ वैश्वानरे प्राश्यत्। तदस्मा अच्छदयत्। तस्माद्धिरण्यङ्कनिष्ठन्धनानां। भुञ्जत्प्रियतमं। हृदयजꣳ हि। स वै तमेव नाविन्दत्। यस्मै तान्दक्षिणामनेष्यत्। ताꣳ स्वायैव हस्तादक्षिणायानयत्। तां प्रत्यगृह्णात् ॥ ७ ॥ दक्षाय त्वा दक्षिणां प्रतिगृह्णामीति। सोऽदक्षत दक्षिणां प्रतिगृह्य। दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्य। य एवं वेद" इति। पुराकदाचित् 'प्रजापतिः', प्रजा उत्पादयिष्यामीति कामयित्वा 'तपः', कृतवान्, तदा 'सः' प्रजापतिः, स्वाभीष्टफलत्वेन किञ्चित् 'हिरण्यं', 'उदास्यत्' उत्पादितवान्। 'तत्' च हिरण्यं, स्वकार्यसिध्यर्थं 'अग्नौ', प्रक्षिप्तवान्। 'तत्' च अग्नौ प्रक्षिप्तं हिरण्यं, 'अस्मै' प्रजापत्यर्थं, 'नाच्छदयत्' कार्यप्रतिबन्धस्यापवारणं नाकरोत्। एवं द्वितीयतृतीययोरपि पर्याययोर्द्रष्टव्यं। ततः सः प्रजापतिर्हिरण्यस्य बाह्यवह्नौ प्रक्षेपं परित्यज्य 'आत्मन्नेव' स्वशरीरमध्य एव, 'हृदय्ये' हृदयपुण्डरीकसमीपवर्त्तिनि, 'वैश्वानरे' सर्वपुरुषहिते जाठराग्नौ, 'प्राश्यत्' प्रक्षिप्तवान्। 'तत्' च जाठराग्नौ प्रक्षिप्तं हिरण्यं, 'अस्मै' प्रजापत्यर्थं, 'अच्छदयत' कार्य्यप्रतिबन्धस्यापवारणमकरोत्। यस्माद्बाह्येऽग्नौ प्रक्षिप्तमकिञ्चित्करं जाठराग्नौ प्रक्षिप्तं कार्य्यकरमासीत्, 'तस्मात्', लोकेऽपि 'हिरण्यं', बाह्यदेशे भूमिमञ्जूषादौ प्रक्षिप्तं सत् भोगानुपयुक्तत्वात् 'धनानां', मध्ये 'कनिष्ठं', उच्यते। यत्तद्धनं 'भुञ्जत्' भोगोपयुक्तं सत्,